

כותב הג'ר ברוך שרגא שליט"א (תחומין יח תשנ"ח עמ' 110): במכוני קוסמטיקה ממליצים לנשים רבות לבצע איפור המחזיק מעמד במשך כשלוש שנים, וכו'. האיפור מתבסס על החדרת פיגמנטים ידידותיים וטבעיים בעלי צבע, אל מתחת לפני העור, כדי שישאר שם למשך זמן ארוך, וכו'. השאלה היא האם יש בפעולה זו איסור – מדאורייתא או מדרבנן – של כתובת קעקע.

מחבר המאמר כותב לחלוק על הגר"ע בצרי שליט"א [שהתיר לתקן גבות עיניים חסרות] ובמסקנה כותב: איפור הקבוע הנעשה ע"י החדרת מחט וחומרי איפור אל מתחת לשכבת העור העמוקה ביותר, הינו אסור, וכו'. בשיחות שבע"פ הסכימו עם מסקנתי גם הראש"ל ה"ר עובדיה יוסף, ה"ר יוסף שלום אלישיב, ה"ר פישור, ראב"ד העדה החרדית וה"ר חיים קניבסקי – כולם פסקו לאיסורא, עכ"ל.

ולכאורה יש הבדל גדול בין זה לבין [דברי הרב בצרי] ס"ק 2 לעיל כי שם מדובר על מום – ראה מה שכתבתי להלן סי' קפב ס"ק ב בשם הגרש"ז אויערבאך זצ"ל.

והנה כותב הראש"ל הגר"ע יוסף שליט"א בספרו החדש שכעת יצא לאור (טהרת הבית ח"ג עמ' לג-לד): ונראה שהלכה כרוב הפוסקים, ולדבריהם כיון שבאיפור זה (שהחוט החשמלי שנעשה בו איפור אינו חודר אלא בתוך השכבה העליונה של העור, משא"כ בכתובת קעקע שמחדירים המחט בעומק עד לאחר שתי שכבות של עור הגוף), איכא תרתי לטיבותא, שאינו לעולם, אלא רק לשנתיים או שלש שנים עד ארבע שנים, וגם אין בו צורת אותיות, הו"ל תרתי דרבנן, ולדעת הר"ף והרא"ש, שהם שני עמודי הוראה, הלכה כר' שמעון שצריך שיהיה כותב שם ע"ז, הלא"ה ליכא אלא איסורא דרבנן, ולדברי הערוך לנר והשוואל ומשיב אף להרמב"ם לא חייב כתובת קעקע אלא בעושה לשם ע"ז. לפ"ז ב"ד הוי תלתא דרבנן, א"כ י"ל שאף לכתחלה יש להתיר, וכו'. ולכן מי שיש בפניו כעין צלקת והוא בוש ונכלם ממנה, ועושה האיפור הקבוע בצבע העור, באופן שהצלקת לא תהיה נראית כל כך, יש להקל, שגדול כבוד הבריות וכמ"ש התוס' שבת נ ע"ב וכו'. ואף שהרה"ג ר' ברוך שרגא נר"ו חולק על הרה"ג ר' עזרא בצרי נר"ו, והעלה להחמיר גם אם עושה כן לנוי וליופי, וכתב כן בשמי, וכו'. אולם אחר שעיינתי בכל דברי הפוסקים הנ"ל, נראה לי שאף העושה כן אפילו רק לנוי וליופי, יש לה על מה שתסמוך, ואין מזניחין אותה. ומיהו לכסות ולטשטש צלקת ולהשלים צורת שערות בגבות העין יש להורות להקל אף לכתחלה, עכ"ל.

מקור: נשמת אברהם (תשס"ז), יו"ד קפ, א(ד), קלב-קלג.